

отмѣта въ очинти свѣтаниѣ отъ слънцето, което ѣ грѣе. *Л. Д. 1872 р. 102.*

Отметѣ *м. св.* **Отмѣтамъ** *м. дл.* отмету, отмѣтаю (ср. при-
метѣ, пометѣ).

Отмиламъ *м. св.* **Отмилувамъ** *м. дл.* (Мак.) 1) отведучи отъ
вою любовъ: Тукъ сѣ чудѣтъ две млади не'ести, како да ѣ сестра отъ
милеетъ. Отъ нейдзини до два мили брака. *М. 55.* Тукъ да ѣ сестра отъ-
милне, Отмилне отъ нейдзини брака. *ib.* 2) разлюблю, перестаю лю-
бить: *Otmiluvam, nemilujem, neljubim. М. р. 535.*

Отмиѣ *м. св.* **Отмиѣвамъ** *м. дл.* 1) въ дѣйствиѣ знач. обго-
ню, обгоняю: Дели Петаръ отговаря: „Я вѣрни ся, дели Марко! Не губи
ся тая змѣя —, тая сила“. Отмиѣна го дели Марко, Па си вѣрна си про-
вика: „Де си, да си люта змѣя, Я си излизъ на друмове“. *М. 113.* 2) *въ средн. знач.* отдалось, отдалюсь;
пакъ други нѣкои (звѣзды) каквото Вечерницата, льпо сѣ прѣмѣщатъ
по небето, отмиѣвать други звѣзды да докождатъ тукъ на едно тукъ на
друго мѣсто. *Л. Д. 1872 р. 97.* 2) *въ средн. знач.* отдалось, отдалюсь;
отойду, отхожу: Па си Войвода отмиѣна, Въ поле за Султана отмиѣна. Сул-
тана жикъ да улови. *М. 213.*

Отмиѣ *м. св.* **Отмиѣвамъ** *м. дл.* смой, смываю: Ако подземьтъ
ѣ бѣде раскрѣтенъ и подроенъ, то дѣждьтъ ще сѣ слива из навтрѣ
та, нѣма толкова да отмиѣва орнѣтъ прѣстъ, а при това подземьтъ ще
ѣ дръжн и влажъ. *Л. Д. 1873 р. 254.*

Отмрь *с. м.* отлхъ: Душата сѣ преселява изъ едно тѣло въ
друго — безъ край и безъ отморъ, въ продолженіеието на цѣли миліони
вѣкове. *З. 102.*

Отморя *м. св.* **Отморямъ** **Отморявамъ** *м. дл.* даю, даю
отлхъ, поддержку, поддерживаю: И радоститѣ не службава друго ос-
вѣнъ да ги отморяватъ подиръ дългитѣ нмѣ трудове (*qui à délasser
de longs travaux*). *Т. 211.* Царьтъ не трѣба да има нищо повече отъ
другитѣ чловѣци осѣнъ онуй което е потребно да го отморява въ
труднитѣ служенія (*pour le soulager dans ses pénibles fonctions*). *Т. 76.*

Отморя сѣ **Отморямъ** сѣ **Отморявамъ** сѣ отдохну, от-
дыхаю: Одморившиятъ сѣ умъ запомва по скоро и усвоява пленте по-
лесно. *З. 124.* Нито уморена и заджхтана давай сисѣ, нѣ прѣмѣ сѣ от-
мори. *Л. Д. 1869 р. 94.*

Отмръзнамъ *м. св.* 1) *дѣйств.* заставляю оттаятъ: Ми замързна
она царно море „Помози ми даръ свѣти Никола! Да ми дойднѣ морѣ
да отмързништъ. *М. 48.* 2) *средній* оттаю: Ми отмързнало царното море. *М. 50.* Отмързне'е кноките кошули, Отмързне'е отъ месо айхутско. *М. 221.*

Отмъркнѣ *м. св.* **Отмърк(ну)вамъ** *м. дл.* похищу, похищаю:
Самуилъ отмъркнѣлъ братаницата, ми ѣ занесълъ въ гнѣздото сѣно. *С.*